

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

2/2009

Pohľad na hrebene Malých Karpát

Společné foto Štefanský šlapáček 26.12.2009.

mora pivničná

V tomto roku sme sa rozlúčili s kamarátmi.

9.januára 2009 odišiel na veľký vander večného pokoja kamarát

Vladimír „Čára“ Palacka z T.O. Cherokee

Na fotografii stojaci v rade sprava

Posledná rozlúčka s kamarátom Vladom Palackom „Čárom“ bola 19.01.2009 v Bratislavskom krematóriu o 9.30 hod.

24.6.2009 odišiel tiež na veľký vander večného pokoja vo veku 62 rokov kamarát

Alojz "Harry" BEUTELHAUSER

z T.O. Ascalona

Smútočná rozlúčka s kamarátom Harrym bola v stredu 1.7.2009 o 14.45 hod v Bratislavskom krematóriu.

Pri banskom nešťastí 10.8.2009 v bani Handlová tragicky zahynuli kamaráti **Boris „Pico“ Koprna** z T.O. Dakota a kamarát **Július „Jules“ Ujček** z T.O. Čierny Jazdec. a s nimi ďalších 18 baníkov.

Oprava: V minulom čísle rozlúčili sme sa. sme nesprávne uviedli meno kamaráta ospravedľňujeme sa a opravujeme: „Rozlúčili sme sa s kamarátom – trampom a vodákom **Klementom „Klémom“ Martinkom.** z T.O. Joker“.

Česť ich pamiatke!

RTZ

KONCERT NESTOROV IVANSKEJ HUDBY

21.11.2009 usporiadal „ŠAMAN,, už .
„KONCERT NESTOROV IVANSKEJ
HUDBY“,
ktorý sa tento rok uskutočnil v
tajomných
priestoroch „IVANSKEHO
BECKOVA II,,
ktorého pánom je „KORYTNAČKA“,
Namiesto tradičného gulášu sme si

*pochutili na dobrom
zemiakovom šaláte a výborných
fašírkach (bolo ich asi 180)
ktorých prípravu si poctivo
odstála pri šporáku kamarátka
MILKA.*

*Zišlo sa tam veľa kamarátov a
pravdaže aj hudobníkov (Kýbel,
Pancho, Dia, Rajčák, Miško,
Charie a jeho nešťestí, Vladko
a Andy (mnohí ho poznajú aj
pod prezývkou „Šleha“*

*(sprava) a domáci pán Korytnačka), ktorí si spoločne zahrali a tak sa
postarali o príjemnú atmosféru až do neskorých nočných hodín.*

AhojAhoj

Lupino o potlachu.

Veľa sa už písalo o originálnych potlachochoch! Veľa trampov žije v tej domnienke, že potlach prišiel od Indiánov zo západného pobrežia a pletú si to s Indiánskym Potlačom. Čo je Indiánska hostina, s ktorej si prinášajú darčeky. Je to podobne ako u nás púť alebo hody. Nemá to však nič spoločne s trampingom a s tramským potlachom. No ale viacerí sme to tam hľadali. Indiánsky potlač ako pre mňa bol nudnou záležitosťou. No americký potlach, po americky Randevous, bol pre mňa veľmi veľkým zážitkom a našiel som tam i veľa spoločných vecí ako na našich potlachochoch. Dá sa to povedať aj tak, že od pozvánky až po camrátka majú všetko podobne, až na jednu vec -

nemajú súťaže v spievaní, ale zase ich majú na Randevous Hobos. Zahájenie Randevous začalo v 8:00 večer zapálením potlachového ohňa pri hudbe na gajdy bez klobúkov sa vztyčovala vlajka revolúcie na hlavný stožiar. Po krásnych ceremóniách bola voľná zábava. Ľudia pri ohni sa predstavovali a debatovali či tláchali ako v starej slovenčine či češtine. Prišli si tam potlachať.

Denne súťaže sú veľmi náročné, trvajú niekoľko dní. Strelba s pušky predovky, pištole, z luku (samovyrobeného), a šípi hroty s kameňa. Hod hawkom (sekerou), hod nožom, a to len len vlastným nožom. Ceny boli krásne. Za strelu s pušky bola hlava z bizona. Tento rok som sa zúčastnil dvoch originálnych Randevous, po našom potlach. Jeden z nich bol ten hlavný, ako je náš "Svet'ák" (svetový potlach), ktorý koluje každý rok v inom štáte zo šiestych štátov Ameriky. Na tom sa zúčastnilo 1350 ľudí. Na potlach nebol pustený nikto nepozvaný, nikto kto nebol oblečený ako traper či zalesák, alebo dobovo do rokov 1840. Tým sa vyhli masniakom. Nepovoľujú sa žiadne vojenské handry, torby, veľké či malé poľné, US-ky, nič čo by bolo spoločné s výstrojom armád a podobne, len traperské nosiče (niečo ako krošne). Žiadne plasty. Plastové chladničky musia byť maskované v koži alebo vo vrecovine tak aby nevzbudili dojem, že sú z umelej hmoty. Každý kto sa zaregistroval pri vstupe musel mať prezývku a názov kempu ako osadu. Pri registrácii sa ma spýtali, odkiaľ som, že som zo Slovenska od Trnavy z bývalého Československa, tak mi povedali, že som prvý tramp v histórii tej zemi zúčastnený. Že doteraz mali len partu trampov zo Švédska, originálni Švédi. Dupočul som sa tam, že potlacha na úrovni robia aj v Nemecku, asi v bývalom východnom. Nieкто z domácich tam vraj bol. Počas celého potlachu panovala nediktovaná disciplína čo u nás doma často chýbalo. Nikto nebol opitý, hoci veľa ľudí mi ponúkalo domáci chľast. V noci bol kľud, hoci tam boli aj deti, neboli ich tam ani počuť. Zo stanov bolo počuť pochrapkávanie a vybrnkávanie na gitare a iných nástrojov. Všade bolo veľmi čisto. Každý si na ohnisko vyrezal trávu a odložil za svoj stan. Po skončení všetko vrátil tak ako to bolo. Je to smutné, že žijeme tu a nevieme o tom, že tu sa takéto veci dejú a stratili sme prehľad o vlastnej histórii, odkiaľ sme my trampí vyšli. Keď rozprávali o histórii, používali slovo "tramp". Na hlavnom som filmoval, ak to vyjde Apač nám urobí zostrih a bude si to môcť pozrieť kto bude mať o to záujem. Na koniec jedna zaujímavá vec. Títo traperi majú s domácim Duvermentom rovnaké problémy, ako sme mali my s trampingom v bývalej zemi s komunistami a políciou. Chcú to zakázať a je to potláčanie slobodných práv ako v bývalom Československu.

(Lupino, Pardali)

Trampovanie za prvej republiky...

..nebolo ľahké ani v okolí Slapskej priehrady alebo Svatojánských proudů, hovorí i motto: Jendy Kordu, Už je tomu dávno.

Pak pan Kubát vydal zákaz : Trampi nesměj do lesů!
Koho v lese chytil četník zapsal ho do notesu.
Manitou to nemoh vidět Kubáta si povolal,
dal mu pořádně do těla a trampovalo se dál.

Už od svého vzniku byl tramping trnem v oku falešně moralizující společnosti, které vadila jeho nevázanost a hlavně to, že veškeré snahy jej politicky či jinak organizovat skončily nezdarem. První podnět k tažení proti němu dal v roce 1924 osobně náčelník Svazu junáků - skautů A.F. Svojsík, který na trampy obrátil pozornost policie a četnictva svým nesmyslným článkem v Lidových listech, který nazval Bílé otrokyně. Jeho opis byl rozeslán zemským úřadem na jednotlivé úřady okresní, kterým bylo zároveň nařízeno: "... aby proti zjištěným nepřístojnostem zakročil a podřízené bezpečnostní orgány poukázal, by proti výstřelků takového skautingu se vši energií postupovaly..." Hned na to byl doplněn oběžníkem "Akce proti divokým skautům", ve které se požadovalo na četnících "...aby přísně stíhali veškeré přestupky a vyžadovali od návštěvníků lesů a tábořišť legitimace.." a naproti tomu byli požádáni "...aby nebránili přístupu slušnému obecnstvu, zvláště organizovaným členům spolků..."

Němci sice už v březnu 1939 zrušili všechny trampské kluby, ale celkově neorganizovaný tramping jako takový se zakázat nedal. Vstup do této oblasti byl ale jen na zvláštní propustky, všichni se museli zapisovat do tzv. domovních knih a dodržovat příkaz k zatemnění a neustále se podrobovat kontrolám.

Na jaře 1931 pak vyšla vyhláška, která zakazovala trampům volný pobyt v lese a hlavně společné táboření a chataření osob opačného pohlaví. Ti ji ignorovali a reagovali na ni jen posměšnými písničkami a vtipy, Vlastimil Rada a Jaroslav Žák ji dokonce parodovali ve své knize Dobrodružství šesti trampů. Tento tak zvaný Kubátův zákon byl pro svoji protiprávnost po soudních tahanicích nakonec zrušen v roce 1935. Za okupace byl volný pohyb osob v protektorátu značně omezen, ale přesto skalní trampové, pokud nebyli totálně

nasazení v Říši nebo neměli chaty na zabraném pravém břehu, jezdili na osady stále.

Po válce nebyli už obyvatelé chat úřady ani četnictvem omezováni, ale euforie z nově nabyté svobody trvala jen do února 1948. Opět byly opět zavedeny domovní knihy a namátkové kontroly, které byly zrušeny až po dostavbě Slapské přehrady. To už se ale tramping ve Svatojanských proudech dávno změnil ve spořádané rodinné chataření.

Prezali sme z webu.

Štefanský šľapák

Tohoročný tradičný „Štefanský šľapák“ na VELKÚ HOMOLU, ktorý pripravili kamaráti z lodenice Gidra sa vydaril. Po nepríjemných daždivých dňoch sa vyčiasilo, trošku aj primrzlo tak sa ukázalo celkom na príjemný deň.. Vyrázili sme z parkoviska zo Zochovej chaty okolo kúpaliska hore zjazdovkou povedľa

hvezdárne na vrch Veľkej Homoli. Pekný slnečný deň doprial aj pekný a čistý výhľad na všetky strany z rozhľadni. Po malom oddychu šľapák pokračoval z Homoli ku skalnému masívu „Traja jazdci“, chvíľočku sme sa pokochali tým čo vytvorila matka príroda, no museli sme sa kochať aj nechutným výtvarom sprejera, ktorý prišiel zohyzdiť tento skalný masív.

Pokračovali sme starou turistickou značkou na Vápennú ku starej

vápenke tu sme sa azimutom odrazili od skupiny Štefaneho šľapáku aby sme si nostalgicky pripomenuli časy keď sem chodili T.O. Pardali. Nedalo nám aby sme si nepozreli domovský flek Čiernych Orlov budovaný takmer pred 35 rokmi, z ktorého zostali len už tlejúce zbytky budy. Pokračovali sme cez Čierneho búdu na prekvapenie vyzerá to, že sa niekto snaží túto

búdu obnoviť prešli sme asfaltku okolo Brezičiek s malou zastávkou na búde u Lukeho. Zišli po pravej strane potoka smerom ku kúpalisku spomenuli sme si na mnohé osady. Ktoré v týchto miestach v 70. rokoch táborili spomeniem len niektoré napr.: Tekome, Cheroky, Bighorn, Horský Diably, Jarabičky, Medvede, Slepíčka, Julina perníková chalúpka, Gvadiana a ďalšie. Vychádzame z lesa tesne nad kúpaliskom, vychádzame na parkovisko, Čakáme na ostatných. Niektorí vbehli do furmanskej na čaj a trochu sa zohriať. Po 13.00 hodine vyrážame na 2. časť šľapáčika smerom na T.O. Dolina tu po krátkej zastávka šľiapeme do centra obce Dubovej. Malá skupinka sa odrazila cez Kuklu a potom už len rovno do dubovskej krčmy kde Štefanský šľapák o 15,00 končil, krčmár s krčmárkou a personálom pripravili chutnú kapustnicu. Oneskorenci postupne prichádzali ale nič nezmeškali lebo zábava bola v plnom prúde. Tí, ktorí boli odkázaný na autobusové spoje obchádzali podaktorí ešte len došliapali ale vytrvalci čo zastali tvrdili, že zábavička bola veľmi dobrá až do neskorej noci.

Lewis.

Slnečné údolie.

V minulom čísle sme uverejnili stručne čo to o histórii vzniku slnečného údolia z obdobia od neolitu po súčasnosť. Do povedomia verejnosti sa slnečné údolie dostalo v období budovania vodnej nádrže v 60-tych rokoch, ktorá mala slúžiť ako zásobáreň pitnej vody na strategické účely, je vybudovaná na mieste niekdajšieho banského diela nadhrze s hrádzou, ktorá slúžila pre banské dielo v tejto oblasti. Po dobudovaní vodnej nádrže 1964 dostalo zelenú vybudovanie rekreačnej oblasti. Pamätníci si možno spomenú na toto malé jazierko, za ktorým sa tiahla po oboch stranách mendrovitého toku potoka nádherná lúka, na ktorej sa pásli kravy huncokárov Adámkových. Vtedy boli jediný stály obyvatelia s trvalým pobytom v Slnečnom údolí, okrem turistov a trampov, ktorí vyhľadávali toto tiché zákutie Malých Karpát V hornej časti lúky vedľa potoka bola chatka Leopolda Gregora o ktorej sa hovorí že bola prvou chatou v Slnečnom údolí, neskôr na lavo pod hornou lukou postavil chatu p. Ištók. To, že turisti a trampí vyhľadávali zákutia tejto doliny sú zväčša z rozprávania tých starých trampov, ktorých sme i my počúvali s otvorenými ústami ich rozprávania pri a táborákoch, ktoré sa konali pravidelne na sklonku každej soboty (vtedy boli všetky pracovné) pri chate „Baník“. Z rozprávania v tomto období ani tak nešlo o vytváranie trampských osád ako o stretnutia vo voľnej prírode pri táboráku. Ako prvú zmienku o trampskom kempe sa dá hovoriť už obdobia 1920 o kempe Dúm hrúzy, ktorý sa nachádzal na

rozhraní kopcov prostredného a konských hláv ľudovo pomenovanom stratenom kúte a cesnekovým založili ju bratia Procházkoví, ktorí v tomto období prišli na Slovensko z Čiech ako kartografi na mapovanie Malých Karpát z týchto čias je zachovaná i prvá turistická mapa. Neskôr sa k nim pridali ďalší trampí z mladšej ich generácie boli to Hovorka, Strnisko Skovajsa Mmondokovci a ďalší, žiaľ všetci sú už na večnom vandry. Slnečné údolie v predvojnovom období bolo pre pezinských starých trampov akýmsi utočiskom pred civilizáciou. V tomto období za prvej ČsR platil na území republiky nezmyselný zákaz o vstupe do lesov. Slovenských trampov ani tak nepostihol v čechách však žandári trampov prenasledovali viac.

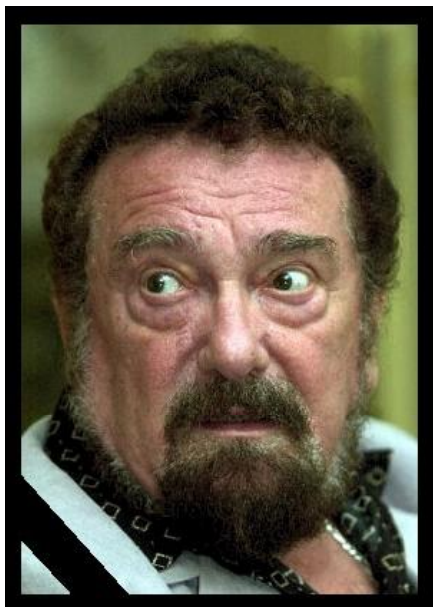
V povojnových rokoch vzniklo v Pezinku viacero osád. Najznámejšou bola osada Modrá Hviezda a do obdobia 50-tych rokoch minulého storočia tiež i tramská osada Tiger v tomto období veľa osád nevzniklo možno aj s toho dôvodu, že bol potláčaný skauting, likvidácia sokolov neskôr junáka a aj zo strachu pred začínajúcim prenasledovaním a zatýkaním. Kto sa zgrupoval akýmkoľvek spôsobom bol človek, ktorý rozvracal republiku. Tí čo si chceli lásku k prírode zachovať hľadali spôsob, ktorým by zalepili totalite oči. To svedčí aj o tom, že vznikali pod krídlami organizácii turistické oddieli, spotrové, vodácke kluby a podobne. Obdobie uvolnenia v polovici 60.rokoch dalo zelenú voľnosti zelenému svetu a vzniklo veľa tramských osád, ktorých domoviskom bola práve aj táto malokarpatská oblasť v lokalite Pezinka-Slnečné údolie. Odpusť mi dúfam každý, ktorú nespomeniem T.O. Túlaví vlci, Mescalero. Komári, Zlatý supi, Mexiko, Scarabeus Stakemani, Čierny kondor, Diggers, Zálesák, Šelma a ďalšie. Zakladanie osád pokračovalo i v 70-80 rokoch vznikli tramské osady Škaredáci Osada pod Dubom v 90 tých vznikli osady Spln, Lišiak. V tomto novom storočí nie je známe, že by vznikly v tejto lokalite nejaké nové osady, skôr sa objavuje tendencia turizmu ako trampingu nejde ani tak o tramských samotárov ide skor o individuálny občasný výlet mladej generácie do prírody čomu hovoria čunder. J to asi tým, že súčasná doba nepozná prenasledovanie trampov ako to bolo koncom 60 rokoch. Vtedajšia vládnuca garnitúra zistila, že uvolnenie neprinieslo očakávané ovocie a začala považovať tramské zrazy za ohniská rôznych nesvárov. Vtedy nebolo potlachu, ktorý by nebol rozohnaný políciou vydarili sa poväčšine tie, ktoré na poslednú chvíľu zmenili flek konania potlachu spomínam si na jeden, ktorý ešte pred začiatím rozhánala polícia no potlach sa aj tak uskutočnil. Azyl trampom vtedy poskytol šenkár a tak vo dvore pohostínsva sa konal potlach síce bez honosného tábora a dá sa hovoriť o vtedy ako prvej tramskej uzavretej spoločnosti.

Pokračovanie na budúce - Lewis.

Stojí zato aby sme si pripomenuli speváka tuláka.

Tulák, ktorého všetci milovali!

PRAHA, BRATISLAVA. „Som tulák, pesničkár, komediant, a tí nikdy nekončia,“ hovorieval skvelý český spevák Waldemar Matuška. Mal pravdu, aj keď sa Waldovo srdce zastavilo na Floride, jeho hlas, zaznamenaný na starých platniach, nás bude sprevádzať ďalej.

Waldemar Matuška (†76)

Legenda české populární hudby, jeden z nejúspěšnějších zpěváků 60. a 70. let a

dvojnásobný vítěz Zlatého slavíka. Zpěvák a herec divadel Semafor a Rokoko.

Jeho popularita se od nás brzy přenesla i do zahraničí, které se stalo v roce 1986 jeho druhým domovem. Českou republiku navštěvoval stále a neutuchající zájem o jeho písničky dokládaly vyprodané sály. V roce 1999 byl Akademií populární hudby uveden do Síně slávy. Mezi Waldemarovi největší hity patří : Tereza, Sbohem lásko, Do věží, Slavíci z Madridu, A tak dál nosíš po kapsách sny mládí, Co všechno odnes čas nebo duety Láska nebeská, To se nikdo nedoví, Mám malý stan a mnoho dalších. Matuška začal vystupovat s country kapelou Kamarádi táborových ohňů, která notně zploštila jeho univerzální schopnost přednesu. Nechal si vsugerovat přesvědčení, že mekkou muziky je americký Nashville, a tomu přizpůsobil nový repertoár, který už jen osvěžoval starými dobrými šlágry. Matuška, jenž vždycky odmítal zpívat jinak než česky, protože na jazyky neměl talent, se přesto festivalu v Nashvillu třikrát zúčastnil.

Prevzali sme z webu.

Trampeké muzeum. – (poslali ste nám).

Kamarádi a kamarádky, po mnoha pokusech našich kamarádů trampů uchovat na důstojném místě vzpomínku na trampy a trampky, kteří zde již nejsou a na jejich činnost se podařilo naší malé skupině pokročit dále.

Pominu důvody proč nešlo dosud vybudovat tramské museum a uskutečnit vytvoření a uchování sbírek

Nyní má Národní muzeum zájem o naše „tramské poklady“ a chce je evidovat a ukládat ve svých prostorách a hlavně je vystavovat. Tím se zásadně vyřešila neustále se objevující otázka, kdo zajistí, že zapůjčené či věnované předměty někdo nezciží, dále otázka, kdo se bude o sbírky starat až tady nebudeme a v neposlední řadě kdo zajistí financování. Zařazení a umístění „tramských pokladů“ do sbírek tak významné instituce jako je Národní muzeum by jistě nadchlo i nadšence, kteří se pokoušeli o vznik tramského muzea. Svě sbírky sem darovali mimo jiné cestovatelé Vojta Náprstek a Emil Holub. Z jednání přípravného výboru „Tramské muzeum“ / toto je zatím jen pracovní název/ Vám předkládáme :

Zápis z jednání v Národním muzeu 27.3.2009.

Přítomní:

Mgr. Marek Junek, Ph. D. za Národní muzeum – vedoucí oddělení novodobých českých dějin (HM 8), Paddy – Miloš Černý, Prcek – Miroslav Navrátil, Ph. Dr. Zuzana Poláčková, později Windy – Václav Nosek, předseda Klubu skautských sběratelů Junáka. Zuzana hovořila o nabídce na spolupráci trampů s NM při výstavě „OUTDOOR výstava Národního muzea na rok 2010“, která bude konat v termínu září – prosinec 2010. Rozvinuli jsme přitom zaslané teze o výstavě požadavkem, aby tramping byl pojímán jako aktivita, která se vyvíjela během celého sledovaného období, tedy od vzniku republiky

až po současnost. Jako z výstavního hlediska nejzajímavější aktivity jsme nabídli zpracovat:

- * písničkovou tvorbu od období první republiky po současnost,
- * uměleckou tvorbu – především řezbáři a kreslíři,
- * literární tvorbu – Trapsavec a další soutěže,
- * trampové v exilu a jejich aktivity.
- * Sportovní činnost po druhé světové válce / požadoval Mgr. Junek/
- * Mgr. Junek informoval o stálé expozici Křižovatky československé státnosti, která bude otevřena v památníku na Vítkově na podzim tohoto roku. Expozice je omezena prostorově, proto v ní bude tramping a skautingu věnována pouze malá část.
- * Jako stěžejní vidí Mgr. Junek výstavu věnovanou trampingu na přelomu r. 2011-2012, která by se po skončení stala výstavou putovní. Toto řešení vidíme, po stránce možnosti získat další sbírkový fond a zvýšit vážnost našich aktivit, jako stěžejní. Dále jsme byli informováni o možnosti, zařadit tramping jako součást stálé expozice v historické budově NM, která má mít

20 000 m² a má být orientována na spolkový život od vzniku ČR do současnosti. Za přípravný výbor „Trampského Muzea“: Prcek a Paddy

Kamarádi a kamarádky, zdůrazním svůj názor na nutnost vzniku sbírek pod hlavičkou Národního muzea. Před rokem jsem likvidoval pozůstalost po našem osadníkovi Čánym. Vše co jsem neodvezl a nerozdal kamarádům z jeho věcí bylo vyhozeno a zničeno. Totéž se stalo i s velmi bohatými sbírkami písniček a notového materiálu kamaráda Baryho. Ptám se Vás, kde jsou upomínky, kroniky a fotografie kamarádů co prodali svoje chaty, co zemřeli, co s nimi udělali jejich dědicové? Jak bylo již v písmu řečeno: odkaž mi, prosím, slávu svou. (Exodus, kap.33.18). To byly životy našich kamarádů, ale i nyní jsou naše. Nikdo z nás z přípravného výboru nechce slávu svojí. My se snažíme uchovat to co tu bylo a je a věříme, že bude pokračovat a bude mít kde pokračovat v započaté práci. My děláme vše proto, aby zůstala sláva bezejmenných kamarádů a kamarádek, kteří pro tramping žili a dovedli pro druhé vždy něco připravit, ať to byl potlach, zvadlo či placka. To je ta sláva, kterou chceme, aby jste po svém uvážení uchovali tím, že jí darujete či zapůjčíte. Vy jste trampingem žili a žijete. Kamarádi a kamarádky, cena čestných věcí je v nich samých. Já za sebe připravuji věnovat velkou část svých vzpomínkových věcí na trampování Národnímu museu. A teď mluvím i za kamaráda Prcka, ten připravuje totéž.

A v tomto

bodě vidíte, že je jen z malé části pokryt region Praha a Brno. Proto bude dobré až se ozvete vy z osad, i trampští samotáři, i vdovy po trampech, i synové a dcery co vzpomínají na slávu svých otců. Bude dobré pokrýt území celého Československa, exilu a České republiky. Celý život jste byli čestní a kamarádští, ty nečestné jste ze svého středu vždy přímo vyhnali. Dnes se nabízí jedinečná šance zachovat to čím jsme žili. Připravuje se, jak vidíte, sbírka na kterou se budou dívat trampové ještě za sto let. Kde budou v té době Vaše „trampské poklady“? Kde jsou dnes zachovány předměty ze života např. čs. legií? Já Vám odpovím: jen v museích. Kamarádi a kamarádky, budu Vás opět informovat stejnou cestou jakou jste dostali tuto zprávu. Uvažujte o zapůjčení či darování, ale věřte, že nikdo nikoho nebude přemlouvat, aby cokoliv daroval či zapůjčil. Výstavy a expozice budou jen z materiálů které budou v té době k dispozici komisaři určité výstavy či správci expozice. Upřímně Vás všechny zvu jménem svým a přípravného výboru „Trampského muzea“ na vernisáže a návštěvy výstav. Moje poznámka z pořádání různých trampských akcí se váže k nádherné akci kanadských kamarádů Yukon 2003, po jejím skončení jsem mnohokrát slyšel: „kdybych věděl, že to bude tak pěkné, tak bych se také zúčastnil“. Výstavy budou takové jaké připravíme exponáty a jak je budeme představovat, my trampové .

Všetchny trampské akce, potluchy, soutěže, placky, zvadla, kalendáře byly vždy takové jaké jsme si je sami udělali. Vám všem co jste dočetli až sem zalamují palec Paddy a Prcek

Zpráva z 16.března 2009

Kontaktní adresy:

Prcek * Miroslav Navrátil, Tišnovská 9, Hradčany 666 03, e-mail: prtis@volný.cz, mobil:+420737288081, skype: prcek1233

Paddy * Miloš Černý, K ovčínu 17, Praha 8 182 00, e-mail: milcerny@seznam.cz, mobil:+420604787168, skype:milcerny13.

Poslal Kubrt Samorost

Netopiere - 2009

Tak ako aj po minulé roky aj tento rok bol kamarát Krivý počítat' netopiere. Tradične v termíne od Mikuláša do Lucie. Na akcie bol tentokrát sám a tentokrát bol sám aj netopier, ktorého našiel. A to len jedeného podkovára malého (*Rhinolophus hipposideros*). Každý rok ich tu je menej a menej. Dúfam, že nabudúce ich tu bude zimovať viac. Nedalo mu však pokoj, že našiel tento rok zimovať len jedného a preto sa rozhodol, že pôjde znovu a nie sám. Spolu s Rendy, ktorá má veľmi blízko svojim vzdelaním k prírode znovu navštívili miesta kde zimujú netopiere. Dôkladne prezreli všetky štrbiny a kúty, či úkryty kde by mohli zimovať! Hovorí sa že viac oči viac vidí. A oplátilo sa. V štrbinách našli aj tento rok až 11 kusov zo 4. druhov netopierov. Netopier veľký (*Myotis myotis*), podkovár malý (*Rhinolophus hipposideros*), ucháč svetlý (*Plecotus auritus*), netopier vodný (*Myotis daubentoni*).

Okrem netopierov tu zimovala aj mora pivničná (*Scoliopteryx libathrix*). Asi 20 exemplárov bolo hneď pri vchode. V prednej časti, kde je už stála teplota boli netopiere posiate kvapkami rosy, potom bola suchšia časť a ďalej kde je zem zaliata vodou, sme našli aj typickú jaskynnú výzdobu. Za tie roky čo tu kvapká voda sa vytvorili nádherné stalaktity, dokonca aj mini jazierko v stalagmite. Nazvali sme ho Železné jazierko. Príroda takto okrášlila ranu, ktorú človek urobil do jej útroch. Celá sintrová výzdoba je v odtieňoch červenej a hnedej, hovorí o vysokom obsahu železa v hornine. Celú akciu dokumentujeme a prikladáme aj zaujímavé fotografií na obálke.

Krivý, Rendy RTZ-Pezinok

Krivý našiel v štrbine dvoch netopierov

Netopier vodný

Našlo sa i mini jazierko na stalagmite

Podkovár malý

© Regionálne trampské združenie – Pezinok 2009, výber webových stránok pre potrebu združenia.
 Spolupracovali kamaráti : Gula, Rendy, Lewis, Bábovka , Frenky (ahojahoj), Jarka.
www.rtzpezinok-tym.sk ; kontakt: joseph.j@atlas.sk, joseph@zoznam.sk, sikula.marek@gmail.com